

Pace, "Crying with the Saints" [Brigham Young University devotional, Dec. 13, 1987], 2; speeches.byu.edu).

ขณะที่เป็นประธานในคณะเผยแผ่ยูเครน เคียฟ ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าถามซิสเตอร์ผู้ซื่อสัตย์ที่สุดคนหนึ่งว่าทำไมเธอจึงคิดว่าตนเองไม่ดี อยู่เสมอ ทำไมเธอจึงตำหนิตัวเองในเรื่องเล็กน้อยอยู่เสมอ คำตอบของเธอเป็นตัวอย่างตามแบบฉบับของคนที่ยังคิดถึงผิด เมื่อเธอตอบว่า "จะได้ไม่มีใครตำหนิตัวฉัน"

พี่น้องทั้งหลาย คำแนะนำของข้าพเจ้าที่ให้กับซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาคือคำแนะนำที่ข้าพเจ้าจะให้กับท่านดังนี้ จงยอมรับและเผชิญหน้ากับความอ่อนแอของท่าน แต่อย่าให้สิ่งนี้ตรึงท่านไว้ เพราะความอ่อนแอบางอย่างจะอยู่กับท่านจนกว่าท่านจะจากชีวิตบนโลกนี้ไป ไม่ว่าสถานะในปัจจุบันของท่านจะเป็นเช่นไร ท่านที่ที่ท่านเลือกที่จะซื่อสัตย์ ซื่อซมยินดี และกลับใจทุกวันโดยพยายามทำและทำให้ดีที่สุดเท่าที่นั้น การซัดเซของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะโอบล้อมท่านและติดตามท่านเสมอไม่ว่าท่านจะไปทีใด การดำเนินชีวิตแบบนี้ ท่านทำให้ "การปลดบาปของท่านจะมีอยู่เสมอ" (โมไซยาห์ 4:12) ในทุกโมงยามของวัน ทุกวินาทีของนาที และด้วยเหตุนี้จึงสะอาดหมดจดและเป็นที่ยอมรับต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ตลอดเวลา

สิทธิพิเศษเป็นของท่าน หากท่านต้องการที่จะรู้ด้วยตัวท่านเอง ไม่ว่าจะเวลานี้หรืออีกไม่นานนี้ ว่าท่านเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า เป็นเจ้าแม้ว่าท่านจะมีข้อบกพร่อง ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักผู้ทรงคาดหวังให้เรารักษาพระบัญญัติ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักผู้ทรงกระตือรือร้นที่จะประทานพระคุณและพระเมตตา ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักผู้ทรงซื่อซมยินดีเมื่อเรานำการซัดเซของพระองค์ไปใช้ในชีวิตด้วยความมั่นใจอย่างสงบและมีความสุขว่าเรากำลังมุ่งหน้าสู่เส้นทางที่ถูกต้อง ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักผู้ทรงต้องการอย่างมากที่จะให้ "ความมั่นใจของท่านแข็งแกร่งขึ้นในที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า" (คพ. 121:45) ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดยเอ็ลเดอร์อาร์เทอร์ กาลวาร์เรท
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

พระเจ้า ข้าพระองค์ ขอตามพระองค์

พระเจ้าทรงเชื่อเชิญเราด้วยคำกริยาต่างๆ: "จงมาหาเรา" "จงตามเรา" "จงเดินกับเรา" แต่ละครณีทรงเชื่อเชิญให้ลงมือกระทำ

“**เ**พระเจ้าเกิด, พระเจ้าประทานให้ประชาชาติทั้งปวง, ด้วยชาติและภาษาของตนเอง, ที่จะสอนพระวจนะของพระองค์”¹ วันนี้พระคัมภีร์ข้อนี้สำเร็จอีกครั้งหนึ่งเมื่อข้าพเจ้าได้รับโอกาสให้แสดงความรู้สึกของข้าพเจ้าในภาษาประจำชาติ

ปี 1975 ข้าพเจ้ารับใช้เป็นผู้สอนศาสนาหนุ่มในคณะเผยแผ่อูรุกวัย-ปารากวัย ในช่วงเดือนแรกของข้าพเจ้าในคณะเผยแผ่ หัวหน้าโซนจัดกิจกรรมสวดหลักธรรมพระกิตติคุณผู้สอนศาสนาทุกคนในโซนนั้นต้องผูกผ้าปิดตา และพวกเขาบอกเราว่าเราต้องเดินไปตามเส้นทางที่นำไปสู่ห้องวัฒนธรรม เราต้องตามเสียงของหัวหน้าคนที่กำหนดไว้ให้เราโดยเฉพาะ คือเสียงที่เราได้ยินก่อนออกเดิน แต่พวกเขาเตือนเราว่าระหว่างทางเราจะได้ยินเสียงหลายเสียงที่พยายามจะทำให้เราสับสนและพาเราหลงออกนอกเส้นทาง

หลังจากได้ยินเสียงอีกทีก็ เสียงคุยอยู่หลายนาทีและ—ท่ามกลางเสียงทั้งหมดนั้น—ข้าพเจ้าได้ยินเสียงหนึ่งพูดว่า “ตามมา” ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจว่ากำลังตามเสียงที่ถูกต้องเมื่อถึงห้องวัฒนธรรมของอาคารนมัสการ พวกเขาขอให้เราเอาผ้าผูกตาออก เมื่อเอา

ออกแล้ว ข้าพเจ้าจึงตระหนักว่ามีสองกลุ่มและข้าพเจ้าอยู่ในกลุ่มหนึ่งที่ตามเสียงที่ไม่ถูกต้อง “ฟังดูเหมือนเสียงที่ถูกต้องมาก” ข้าพเจ้าพูดกับตนเอง

ประสบการณ์นั้นเมื่อ 39 ปีก่อนมีผลยาวนานต่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าบอกตนเองว่า “อย่าได้ทำตามเสียงที่ไม่ถูกต้องอีก” แล้วข้าพเจ้าบอกตนเองอีกว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์ขอตามพระองค์”

ข้าพเจ้าขอโยงประสบการณ์นี้กับการเชื่อเชิญเราอย่างอ่อนโยนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี เรารู้จักแกะของเรา...

“แกะของเราเอาจอมฟังเสียงของเรา เรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นก็ตามเรา”²

การเชื่อเชิญว่า “จงตามเรา” เป็นการเชื่อเชิญที่เรียบง่าย ตรงและทรงพลังที่สุดที่เราสามารถรับได้ มาจากสุรเสียงที่ชัดเจนซึ่งไม่อาจทำให้สับสนได้

พระเจ้าทรงเชื่อเชิญเราด้วยคำกริยาต่างๆ: “จงมาหาเรา” “จงตามเรา” “จงเดินกับเรา” แต่ละครณีไม่ใช่การเชื่อเชิญที่ไม่หวังผล แต่ทรงเชื่อเชิญให้ลงมือกระทำ ซึ่งกล่าวต่อมนุษยชาติทั้งปวงโดยพระองค์ผู้ทรงเป็นองค์ศาสนาดาพยากรณ์เหนือศาสนาดาพยากรณ์

ทั้งหลาย พระอาจารย์เหนือครูทั้งหลาย
พระบุตรพระเจ้าเป็นเจ้า พระเมสสิยาห์

การเชื่อเชิญ “จงมาหาเรา”

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก
จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้
หยุดพัก”³

ท่านที่ยังไม่เป็นสมาชิกศาสนจักรจะได้รับการเชื่อเชิญด้วยเสียงของผู้สอนศาสนาในถ้อยคำดังนี้ “คุณจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอนไหมครับ คุณจะสวดอ้อนวอนไหมครับ คุณจะมาโบสถ์ไหมครับ คุณจะทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์และรับบัพติศมาโดยผู้มีสิทธิอำนาจไหมครับ”⁴ วันนี้ท่านจะตอบการเชื่อเชิญนี้อย่างไร⁵

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้ฟังและยอมรับข่าวสารนี้โดยกล่าวว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์ขอตามพระองค์!”

คาร์ลอส บาติโปลาและครอบครัวแห่งเมืองมินัส อูรุกวัย พบกับผู้สอนศาสนา เนื่องจากเอดเดอธัมคำถามหลายข้อระหว่างบทเรียน พวกเขาตัดสินใจเชื่อเชิญเพื่อนบ้านคนหนึ่งที่ไม่เป็นสมาชิก—เด็กหญิงสวยน่ารักอายุ 14 ปี ชื่อนอร์มา—ให้มาช่วยตอบ นอร์มาเป็นนักเรียนมัธยมปลายที่อุทิศตนปีนั้นเธอ

กำลังศึกษาพระคัมภีร์ไบเบิลที่โรงเรียน ดังนั้นเมื่อผู้สอนศาสนาถามคำถาม นอร์มาก็ตอบ เธอเป็น “ผู้สนใจทองคำ” บทเรียนที่สอนวันนั้นคือพระคำแห่งปัญญา

เมื่อเธอกลับบ้านหลังจากผู้สอนศาสนาสอนบทเรียน นอร์มาคิดว่าเธอต้องทำอะไร เธอบอกคุณแม่ว่า “แม่คะ ตั้งแต่ฉันไปไม่ต้องซังกาแฟใส่นมให้หนู หนูชอบนมเท่านั้น” การตอบรับนั้นเป็นการแสดงให้ประจักษ์ที่เห็นชัดในความปรารถนาของเธอที่จะยอมรับการเชื่อเชิญให้ติดตามพระคริสต์ ซึ่งผู้สอนศาสนาเป็นผู้หยิบยื่นให้

ทั้งคาร์ลอส บาติโปลาและนอร์มารับบัพติศมา ต่อมาคุณแม่ คุณพ่อและพี่น้อง ก็ทำตามแบบอย่างของเธอโดยรับบัพติศมาเช่นกัน นอร์มาและข้าพเจ้าเติบโตด้วยกันในสาขาเล็กๆ แต่เข้มแข็งนั้น ต่อมาเราแต่งงานกันหลังจากข้าพเจ้ากลับจากการรับใช้ในคณะเผยแผ่ ข้าพเจ้ารู้สึกอู้อี้เกี่ยวกับการติดตามพระผู้ช่วยให้รอดจะง่ายขึ้นเมื่อมีเธออยู่เคียงข้าง

สมาชิกศาสนจักรคนหนึ่งตอบรับการเชื่อเชิญนี้ที่จะต่อคำมั่นสัญญาทุกสัปดาห์โดยการรับส่วนศีลระลึก⁶ ส่วนหนึ่งของคำมั่นสัญญานั้นคือการรักษาพระบัญญัติ เมื่อทำเช่นนั้นท่านกำลังพูดว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์ขอตามพระองค์!”⁷

การเชื่อเชิญ “จงตามเรามา”

“จงตามเรามา” เป็นการเชื่อเชิญของพระเจ้าต่อขุนนางหนุ่มผู้ร่ำรวย ชายผู้ร่ำรวยคนนี้รักษาพระบัญญัติมาตลอดชีวิต เมื่อเขาถามว่าสามารถทำอะไรได้มากขึ้นอีก ก็ได้รับคำตอบเป็นการเชื่อเชิญอย่างชัดเจนว่า “มาเถิด...จงตามเรามา”⁸ แม้การเชื่อเชิญจะเรียบง่าย แต่เชื่อว่าประจักษ์จากการเสียสละ เรื่องนี้เรียกรั้งความพยายาม—ควบคู่กับการตัดสินใจและการกระทำ

ศาสตราจารย์ไฟไฟเชื่อเชิญให้สะท้อนภาพตนเองเมื่อท่านถามว่า “และ [พระเยซู] ตรัส แก่ลูกหลานมนุษย์: เจ้า จงตามเรา มา. ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, เราจะตามพระเยซูได้หรือเว้นแต่เราจะเต็มใจรักษาพระบัญญัติของพระบิดา?”⁹

การเชื่อเชิญ “จงมาหาเรา” เพื่อฟังสุรเสียงพระองค์และทำตาม เป็นข่าวสารของผู้สอนศาสนาตั้งแต่แรกเริ่ม เป็นการช่วยหลายคนให้เปลี่ยนแปลงชีวิตเพื่อคุณความดี

เมื่อห้าสิบปีก่อนผู้สอนศาสนาเข้ามาในร้านนาฬิกาของคุณพ่อข้าพเจ้าเพื่อฝากนาฬิกาไร้ซ่อม เช่นเดียวกับผู้สอนศาสนาที่ดี พวกเขาถือโอกาสสนทนากับคุณพ่อและคุณแม่ข้าพเจ้าเรื่องพระกิตติคุณ คุณพ่อข้าพเจ้ายอมรับผู้สอนศาสนาและคุณแม่ยอมรับข่าวสารและการเชื่อเชิญให้ติดตามพระคริสต์ จากวันนั้นจนถึงวันนี้ คุณแม่ยังคงแข็งขันในศาสนจักร เธอพูดว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์ขอตามพระองค์!”

เมื่อพยายามมาหาพระองค์ ท่านจะได้รับพลังที่จะบรรเทาภาระในชีวิตไม่ว่าทางกายภาพหรือวิญญาณภาพ *และจะประสบกับการเปลี่ยนแปลงทางบวกข้างในซึ่งจะช่วยให้ท่านมีความสุขยิ่งขึ้น*

การเชื่อเชิญ “จงเดินกับเรา”

เอโนคได้รับเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณแก่ผู้คนที่สอนยากและใจแข็งกระด้าง ท่านไม่รู้สึกรู้ว่าท่านพร้อม ท่านสงสัยว่าจะทำได้หรือไม่ พระเจ้าทรงระงับข้อสงสัยและเสริมสร้างศรัทธาของท่านโดยทรงเชื่อเชิญว่า “จงเดินกับเรา”—การเชื่อเชิญที่เสมือนไม้เท้าของคนตาบอดหรือแขนของเพื่อนที่สามารถนำ

ทางการก้าวเดินแก่คนที่ไม่มั่นใจในการก้าวเดิน โดยการจับพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดและเดินกับพระองค์ เอโนคพบว่า การก้าวเดินมั่นคงและท่านได้เป็นผู้สอนศาสนาและศาสตาศาพากรณียิ่งใหญ่¹⁰

การตัดสินใจ “จงมาหาเรา” และ “จงตามเรามา” นั้นเป็นเรื่องส่วนตัว เมื่อยอมรับการเชื่อเชิญนี้ เรายกระดับคำมั่นสัญญาจนสามารถ “เดินกับพระองค์” ได้ คำมั่นสัญญาระดับนี้ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นกับพระผู้ช่วยให้รอด—อันเป็นผลของการยอมรับการเชื่อเชิญแรก

โดยต่างวาระกัน นอร์มาและข้าพเจ้ายอมรับการเชื่อเชิญ “จงมาหาเรา” และ “จงตามเรามา” จากนั้นเราสนับสนุนกัน เราเรียนรู้ที่จะเดินกับพระองค์

ความอดทนและความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาและทำตามพระองค์จะมีรางวัลคือพรที่เราต้องการ

เช่นเดียวกับกรณีของสตรีผู้พยายามอย่างยิ่งที่จะสัมผัสชายฉลองพระองค์ของพระผู้ช่วยให้รอด¹¹ หรือกรณีของบารุคที่เมออสคนตาบอดผู้มีความมุ่งมั่นเป็นปัจจัยสำคัญของปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นในชีวิตเขา¹² ทั้งสองกรณีต่างได้รับการรักษาทั้งทางร่างกายและวิญญาณ

เออัมมือของท่านออกไป สัมผัสฉลองพระองค์ ยอมรับการเชื่อเชิญของพระองค์ และพูดว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์ขอตามพระองค์!”—และเดินกับพระองค์

“จงมาหาเรา” “จงตามเรามา” และ “จงเดิน

กับเรา” คือการเชื่อเชิญที่แผ่ไปได้ด้วยอำนาจภาพ—สำหรับท่านที่ยอมรับ—เพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตท่านและสร้าง *การเปลี่ยนแปลงในใจท่าน* ซึ่งจะนำท่านให้พูดว่า “[ฉัน] ไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก, แต่จะทำความดีโดยตลอด.”¹³

ในฐานะเป็นการแสดงออกภายนอกถึงการเปลี่ยนแปลงนั้น ท่านจะรู้สึกปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะ “ช่วยเหลือคนอื่นอ่อนแอ, ยกมือที่อ่อนแอ, และให้กำลังใจเขาที่อ่อนล้า.”¹⁴

อะไรคือขั้นตอนการไปสู่การ “เดินกับพระองค์” ในวันนี้

1. *กระตุ้นความปรารถนา* ที่จะติดตามพระคริสต์ให้ดีขึ้น¹⁵
2. *สวดอ้อนวอน* ให้แก่ความปรารถนานี้เพื่อศรัทธาของท่านในพระองค์จะเติบโต¹⁶
3. *หาความรู้* จากพระคัมภีร์ ทำให้ทางสว่างและสร้างเสริมความปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลง¹⁷
4. *ตัดสินใจเสียแต่วันนี้* ที่จะทำและพูดว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์ขอตามพระองค์!” เพียงแต่รู้ความจริงจะไม่เปลี่ยนแปลงโลกของท่าน เว้นแต่ท่านจะเปลี่ยนความรู้เป็น *การกระทำ*¹⁸
5. *ยืนหยัด* ในการตัดสินใจของท่านโดยใช้หลักธรรมเหล่านี้ทุกวัน¹⁹

ขอให้ถ้อยคำของศาสตาศาพากรณียี่รักของเรา ประธานโรมัส เอส. มอนสันเป็นแรงบันดาลใจให้เรากระทำในความปรารถนา

ของเราที่จะยอมรับการเชื่อเชิญของพระผู้ช่วยให้รอด ประธานมอนสันกล่าวว่า “ใครหรือคือ... กษัตริย์ผู้ทรงพระสิริ พระเจ้าจอมโยธาพระองค์นี้ พระองค์ทรงเป็นพระอาจารย์ของเรา พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ลิขิตความรอดของเรา พระองค์ทรงเรียกเรา ‘จงตามเรามาเถิด’ พระองค์ทรงสอนสั่ง ‘ท่านจงไปทำเหมือนอย่างนั้นเถิด’ พระองค์ทรงวิงวอนว่า ‘จงรักษาบัญญัติของเรา’”²⁰

ขอให้เราตัดสินใจวันนี้ที่จะเพิ่มระดับการนมัสการและคำมั่นสัญญาต่อพระผู้เป็นเจ้า และขอให้การตอบรับการเชื่อเชิญของพระองค์ดังกล่าว และชัดเจนว่า “พระเจ้า ข้าขอตามพระองค์!”²¹ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. แอลมา 29:8.
2. ยอห์น 10:14, 27.
3. มัทธีว 11:28; ดู อิสยาห์ 55:3 ด้วย.
4. *สังเขปศัทธิคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* หน้า 31, 195-202.
5. ดู กิจการ 2:37-38.
6. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:37, 77-79.
7. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:29.
8. มาระโก 10:21.
9. 2 นีไฟ 31:10.
10. ดู โมเสส 6:33-35.
11. ดู ลูกา 8:43-48.
12. ดู มาระโก 10:46-52.
13. โมไซยาห์ 5:2.
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:5; ดู อิสยาห์ 35:3 ด้วย.
15. ดู แอลมา 22:15-16; คัลลิส เอช. โอ๊คส์, “ความปรารถนา,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2011, 53-57.
16. ดู แอลมา 34:17-27; 37:37.
17. ดู สดุดี 119:105; ฮีลามัน 3:29.
18. ดู โมไซยาห์ 5:5.
19. ราล์ฟ วาลโด อิมเมอร์สันกล่าวว่า “เมื่อเรามุ่งมั่นการกระทำนั้นก็จะง่ายลง ธรรมชาติของสิ่งนั้นจะเปลี่ยนไปก็หาไม่แต่พลังของเราที่จะกระทำสิ่งนั้นต่างหากที่เพิ่มขึ้น” (in Heber J. Grant, *Gospel Standards*, comp. G. Homer Durham [1941], 355).
20. โรมัส เอส. มอนสัน “พบปิติในการเดินทาง,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2008, 109.
21. ดู “พระเจ้า ข้าขอตามพระองค์,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 106.

บารีไลเซ, ฮาร์เจนดินา